Tecdîd-i İzdivâç

Tevfik Fikret

Tecdîd-i İzdivâç — Tevfik Fikret

İlk yayın: Rübâb-ı Şikeste (genişletilmiş baskı, 1910)

Tevfik Fikret 1915 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Rübâb-ı_Şikeste/Tecdîd-i_İzdivâç&oldid=152992 (revizyon 152992). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Evlendiler, seviştiler ammâ muvakkaten;
Sevdâ sukûta başladı beş hafta geçmeden.
Evlendiler, niçin?.. Bunu bir kız nasıl bilir?
Evlenmesiyle mâderi olmuştu müftehir;
Zevcin de verdi neş'e düğün akrabâsına,
Lâkin dokundu kendi hayâl ü hevâsına.
Tahdîd idi, onun nazarında, hayâtını
Bir şahsa hasr ediş emel ü irtibâtını.
Evlendiler, seviştiler ammâ muvakkaten;
Sevdâ sukûta başladı beş hafta geçmeden.

Endîşeden gönülleri hâlî değildi hiç;
Olmuştu bir şitâ bu gönüllerde mündemiç.
Bîgâne bir kadınla bir erkekti hânede;
Dargın bir ihtirâm idi cârî miyânede;
Ba'zan ısındırırsa da nevvâre-i heves
— Benzer mi aşk-ı hâlise bir şevk-ı muktebes? —
Olmazdı müntefî o burûdet bütün bütün;
Gittikçe yâda gelmeğe başladı düğün.
Bir şeb getirdi hâtime bezm-i muhabbete,
Çıktı sabâhı tıfl-ı muhabbet seyâhate...

Birkaç zamanda öyle güzâr etti günleri;
Dönmüştü bir mezâra evin gerçi her yeri,
Bir yolcunun kudûmu idi orda muntazar:
Gün doğmadan meşîme-i şebden neler doğar!..
Kaç hafta geçti bilmiyorum, bir seher yine
Gösterdi zevce oğlunu hiddetli zevcine:
— Bak, yavrumuz!.. O dem kadının doldu gözleri,
Zevcin de hande-rîz-i gurûr oldu gözleri;
Pîşinde ettiler beşiğin, gark-ı ibtihâc,
Bir bûse-i medîd ile tecdîd-i izdivâc.